

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 20.09.2023 r. (znak: 150000/603/J/2023/ZAS), wydaną na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 2189), zwanej dalej: „ustawą wypadkową”, odmówił W. J. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100 % podstawy wymiaru od 08.02.2021 r. do 05.03.2021 oraz od 08.12.2021r. do 09.05.2022 r.

W uzasadnieniu tej decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. przywołał treść przepisów, na których oparł powyższą decyzję i podniósł, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje na brak związku niezdolności ubezpieczonego do pracy z wypadkiem przy pracy z 07.02.2021 r., a wobec tego ubezpieczony nie ma prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100 % podstawy wymiaru, natomiast przysługuje mu zasiłek chorobowy w wysokości 80 % podstawy wymiaru.

Wnioskodawca W. J. odwołał się od powyższej decyzji w dniu 20.10.2023 r. (data prezentaty ZUS), podnosząc, że przesłany przez niego materiał na żądanie ZUS-u dotyczący tej sprawy wykazuje bezspornie, że jego absencja chorobowa była ściśle związana z jego wypadkiem podczas pracy w dniu 07.02.2021r. (k. 3).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. w odpowiedzi na to odwołanie z dnia 27.10.2023 r. (data prezentaty) wniósł o oddalenie odwołania jako niezasadnego i generalnie podtrzymał swoje stanowisko co do meritum sprawy zawarte w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji (k. 4).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. J., ur. (...), ma obecnie 63 lata i jest z zawodu rolnikiem.

W okresie od 16.09.2019r. do 30.09.2022r. W. J. był zatrudniony w Automobilklubie (...) w K. na stanowisku dozorca – robotnik gospodarczy w wymiarze pełnego i z tytułu tego zatrudnienia podlegał obowiązkowym (pracowniczym) ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu.

Wnioskodawca wykonywał pracę na terenie Automobilklubu (...) w M. na Torze K. i w dniu 07.02 2021r. pracował na II zmianie od godz. 14. Po rozpoczęciu pracy i przejęciu służby od poprzednika kilkanaście minut po 14-tej pojechał samochodem służbowym na odcinek leśny Toru K., aby sprawdzić, czy szlabany wjazdowe na tor są zamknięte. Stwierdził wówczas, że szlaban wjazdowy na tor z odcinka leśnego jest otwarty i próbował go zamknąć. Wtedy okazało się, że nie może zamknąć tego szlabanu bo prawdopodobnie smar w łożysku zamarzał, gdyż nie był wymieniany z letniego na zimowy. Wnioskodawca próbując zamknąć ten szlaban naciskał całym ciałem na ten szlaban, a szlaban sprężynował na jego brzuch i podczas tego wysiłku fizycznego w celu zamknięcia tego szlabanu w pewnym momencie poczuł silny ból w pachwinie lewej. Wcześniej wnioskodawca nie miał takich dolegliwości. Ostatecznie wnioskodawcy udało się „na siłę” domknąć ten szlaban i kontynuował wykonywanie swoich codziennych obowiązków pracowniczych, ale cały czas ból w pachwinie nasilał się i po zakończeniu zmiany trwającej do godz. 22 udał się na Pogotowie (...) do M., gdzie lekarz po zbadaniu go stwierdził u niego uszkodzenie przepukliny pachwinowej i dał mu skierowanie do szpitala. W związku z tym wnioskodawca udał się z tym skierowaniem do Wojewódzkiego Szpital (...) w K., gdzie lekarz na Izbie Przyjęć poinformował go, że obecnie jest covid, stwierdzony uraz nie zagraża jego życiu i żeby zgłosił się do Przychodni (...) w celu skierowania na zabieg operacyjny jak covid się „uspokoi”. W związku z tym doznany urazem wnioskodawca w okresie od 08.02.2021r. do 19.02.2021r. przebywał na zwolnieniu lekarskim z powodu niezdolności do pracy. To zwolnienie było jeszcze kontynuowane do dnia 05.03.2021r., a potem wnioskodawca nie korzystał z dalszych zwolnień lekarskich, gdyż jego przełożony w pracy pozwolił mu wykonywać pracę (dozorować) w godzinach nocnych, gdy nie musiał wykonywać prac fizycznych. W tym czasie wnioskodawca funkcjonował stosując pas przepuklinowy i środki przeciwbólne.

Następnie pod koniec roku 2021, gdy zmniejszyły się skutki pandemii covid wnioskodawca zgłosił się do Przychodni (...) w K. w celu podjęcia leczenia operacyjnego skutków tego wypadku z dnia 07.02.2021r. Wówczas lekarz leczący go wystawił mu zwolnienie lekarskie do czasu zabiegu operacyjnego, potem wnioskodawca przebywał na leczeniu w szpitalu od 3 do 5.01.2022r. w związku z zabiegiem operacyjnym w dniu 04.01.2022r. i następnie na zwolnieniu poszpitalnym. W efekcie tego wnioskodawca przebywał na zwolnieniu lekarskim z powodu choroby – urazu w dniu 07.02.2021r. – nieprzerwanie od 08.12.2021r. do 09.05.2022r.

W wyniku tego wypadku w dniu 07.02.2021r. wnioskodawca W. J. doznał urazu w postaci przepukliny pachwinowej lewostronnej.

Powołany przez jego pracodawcę zespół powypadkowy w Protokole nr (...)r. sporządzonym w dniu 2.02.2021r. stwierdził, że zdarzenie w dniu 07.02.2021r. było wypadkiem przy pracy, a przyczyną tego wypadku przy pracy było użycie przez pracownika, czyli W. J., nadmiernej siły przy próbie zamknięcia zamrożonego szlabanu, czyli w trakcie wykonywania obowiązków służbowych (pracy).

Pracodawca wnioskodawcy rozwiązał z nim umowę o pracę za wypowiedzeniem z dniem 30.09.2022r. w związku z tym, że lekarz medycyny pracy podczas badania okresowego po zakończeniu zwolnienia lekarskiego nie dopuścił go do wykonywania dotychczasowej pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 21.10.2022r., znak: JO/O/015225583, przyznał wnioskodawcy W. J. jednorazowe odszkodowanie w wysokości 5665 zł za 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowia spowodowanego przedmiotowym wypadkiem przy pracy. Decyzja ta została wydana na podstawie orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z 27.09.2022r. stwierdzającego, że w dniu 07.02.2021r. u wnioskodawcy na skutek wysiłku fizycznego z uruchomieniem tkanki tłuszczowej doszło do powstania przepukliny pachwinowej lewostronnej, leczonej operacyjnie.

Następnie W. J. wystąpił o zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego za okres niezdolności do pracy od 08.02.2021 r. do 05.03.2021 r. i następnie za kolejny okres niezdolności do pracy od 08.12.2021 r. do 09.05.2022 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 20.09.2023r. (znak: 150000/603/J/2023/ZAS) odmówił W. J. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego od 08.02.2021r. do 05.03.2021r. i od 08.12.2021 r. do 09.05.2022 r.

Od powyższej decyzji W. J. odwołał się w niniejszej sprawie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych oraz dokumentów zawartych w aktach organu rentowego, jak też złożonych do akt sprawy, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała i które również w Sądzie nie wzbudziły żadnych wątpliwości co do ich autentyczności.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się także na aktach osobowych wnioskodawcy z Automobilklubu (...) w K., dokumentacji medycznej wnioskodawcy z (...) w M. oraz zeznaniach wnioskodawcy W. J. (zob. k. 34v – 35), które uznał za w pełni wiarygodne, gdyż są one jasne, stanowcze, wewnętrznie spójne i logicznie przekonywujące, a ponadto korespondują z innymi dowodami w niniejszej sprawie w postaci dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. J. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań wskazać należy, że zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, czyli ustawy wypadkowej, zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje niezależnie od okresu podlegania ubezpieczeniu (ust. 1) i przysługuje od pierwszego dnia niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową, z zastrzeżeniem ust. 3 (ust. 2), a mianowicie nie przysługuje za okresy niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub

chorobą zawodową, za które ubezpieczony na podstawie odrębnych przepisów zachowuje prawo do wynagrodzenia, uposażenia, stypendium lub innego świadczenia przysługującego za czas niezdolności do pracy (ust. 3).

Stosownie zaś do art. 9 tej ustawy zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100% podstawy wymiaru (ust. 1), przy czym podstawę wymiaru zasiłku i świadczenia, o których mowa w ust. 1, stanowi kwota będąca podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe (ust. 2).

Organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję powołując się na art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy wypadkowej, który stanowi, iż zasiłek chorobowy przysługuje dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Bezspornym w niniejszej sprawie było to, iż przedmiotowy wypadek z dnia 07.02.2021 r. był wypadkiem przy pracy. Spór między stronami w niniejszej sprawie dotyczył zaś tego, czy okresy niezdolności do pracy wnioskodawcy W. J. od 08.02.2021r. do 05.03.2021r. i od 08.12.2021r. do 09.05.2022r. były spowodowane tym wypadkiem, jak twierdził wnioskodawca, czy też brak było związku między tymi niezdolnościami do pracy i przedmiotowym wypadkiem przy pracy, jak wywodził organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. W tym miejscu należy nadmienić, że wprowadzie organ rentowy nie powoływał się na nią w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, ale niewątpliwie wydał tą decyzją na podstawie znajdującej się w aktach administracyjnych ZUS opinii lekarskiej Głównego Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS w K..

Zdaniem Sądu, w okolicznościach faktycznych ustalonych w niniejszej sprawie ta opinia lekarska jest oczywiście błędna, gdyż nie znajduje żadnego uzasadnienia w zebranych materiale dowodowym. Przede wszystkim godzi się zauważyć, że do wypadku przy pracy doszło w dniu 07.02.2021r., czego organ rentowy nie kwestionował i że skutkiem tego wypadku przy pracy był uraz w postaci przepukliny pachwinowej lewostronnej, czego organ rentowy także nie kwestionował. Jednoznacznym potwierdzeniem tych okoliczności jest decyzja organu rentowego przyznająca wnioskodawcy W. J. jednorazowe odszkodowanie z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami tego wypadku przy pracy w postaci powstania przepukliny pachwinowej lewostronnej. Zauważyć także należy, iż jak wynika z dokumentacji lekarskiej z (...) w M. wnioskodawca otrzymał zwolnienie lekarskie od 08.02.2021r. niewątpliwie w związku z rozpoznaniem przepukliny pachwinowej, będącej przecież bezspornie wynikiem urazu doznanego podczas wypadku przy pracy, który miał miejsce poprzedniego dnia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, w ocenie Sądu, nie może budzić żadnych wątpliwości, iż niezdolność wnioskodawcy od 08.02.2021r. do 05.03.2021r. była spowodowana zaistniałym w dniu 07.02.2021r. wypadkiem przy pracy.

Nie może też budzić żadnych wątpliwości to, że również drugi sporny okres niezdolności wnioskodawcy do pracy od 08.12.2021r. do 09.05.2022r. był ściśle związany ze skutkami wypadku przy pracy w dniu 07.02.2021r., gdyż ten okres niezdolności do pracy związany był przecież z leczeniem skutku tego wypadku w postaci powstania przepukliny pachwinowej lewostronnej, przy czym obejmował on okres bezpośrednio poprzedzający zabieg operacyjny, okres leczenia szpitalnego podczas, którego został przeprowadzony zabieg operacyjny i okres poszpitalny, czyli rekonwalescencji po zabiegu operacyjnym. Podkreślić przy tym należy, iż w okresie między tymi niezdolnościami wnioskodawcy do pracy, stwierdzonymi stosownymi zaświadczeniami lekarskimi, skutki wypadku przy pracy przecież niewątpliwie nie ustąpiły, a jedynie wnioskodawca nie korzystał w tym czasie ze zwolnień lekarskich, gdyż pracodawca zezwolił mu na wykonywanie pracy tylko w porze nocnej, gdy nie musiał wykonywać prac fizycznych, czyli wymagających dźwigania. Podkreślić także należy, że wnioskodawca w tym czasie, aby mógł funkcjonować i wykonywać pracę stosował środki przeciwbólowe i pas przepuklinowy.

W tej sytuacji należało jednoznacznie stwierdzić, że oba okresy niezdolności wnioskodawcy do pracy, wskazane w decyzji organu rentowego, były spowodowane skutkami wypadku przy pracy, zaistniałego w dniu 07.02.2021r. i wnioskodawcy przysługuje z tego tytułu prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego. Dlatego też zaskarżona decyzja organu rentowego jest wadliwa i odwołanie wnioskodawcy jest w pełni uzasadnione.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uwzględniając odwołanie W. J. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał W. J. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100 % podstawy wymiaru za okres od 08.02.2021 r. do 05.03.2022 r. i za okres od 08.12.2021r. do 09.05.2022r., orzekając jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Sędzia Ryszard Karczewski